

KURIER POLSKI

Rok II

Centrala telefoniczna IKP w Bydgoszczy 33-41 i 33-42
Telefon międzymiastowy 36-00 Rozmówca dla publiczności 19-07
Sekretariat redakcji przyjmuje codziennie od godziny 10 do 12

Czwartek, dnia 28 listopada 1946 r.

Wydawca SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „ZRYW”
Konta PKO „ZRYW” N: VI-135 PKO IKP N: VI-140
Konta Młodej Bank Związku Spółek Zarobkowych w Bydgoszczy

Nr 324

W wyborach elektorów zwyciężyli
komuniści i postępowi katolicy

Komuniści mają do tego czasu tylko o 33 elektorów więcej na ogólną liczbę 83 tysięcy

Minister Skarbu Schuhman proponuje
utworzenie rządu, opartego na koalicji wszystkich stronnictw

PARYŻ (Obsł. wł.) Różnica głosów między komunistami a postępowymi katolikami podczas wyborów we Francji jest tak nieznaczna, że w trakcie liczenia posiadali większość to komuniści, to postępowi katolicy. Okazuje się, że ugrupowania prawicowe wraz z unią de Gaullistów zrezygnowały z własnych kandydatów na rzecz postępowych katolików i dlatego postępowi katolicy uzyskali więcej głosów niż w wyborach poprzednich.

Według ostatnich doniesień radia

paryskiego padła na rzecz komunistów nieznaczna większość głosów, tak, że na ogólną liczbę ponad 83.000 elektorów, komuniści mają tylko 33 delegatów więcej od postępowych katolików. Komuniści skupili w swoim ręku ogółem 25 milionów głosów. Ze względu na skomplikowaną procedurę wyborczą dotychczas nie podano jeszcze dokładnych wyników.

Komuniści tak samo jak przedtem domagają się dla siebie teki premiera, podczas kiedy postępowi katolicy nadal trwają w swym postanowieniu nie brania udziału w rządzie.

Francuski min. skarbu, Schuhman proponuje by utworzyć rząd z przedstawicieli wszystkich partii. Początkowo się temu sprzeciwiano, uważając, że tym samym umożliwionoby dostęp reakcji do rządu. Ponieważ jednak wynik wyborów wykazał, iż reakcja żadnych wpływów nie posiada, projekt Schuhmana będzie prawdopodobnie rozważony, by znaleźć wyjście z trudnej sytuacji politycznej, w której żadna z partii nie posiada większości.

Pisarz, członek Akademii Nauk i poseł

Świetny pisarz rosyjski Michal Szolochow, laureat „premię Stalina“, autor „Cichego Domu“, został tego roku po raz drugi wybrany przez mieszkańców swego okręgu na posła do Rady Najwyższej ZSRR. Szolochow mieszka w Wieszkach, osadzie kozackiej nad Donem, wśród bohaterów swoich powieści, którzy obdarzają go miłością i szacunkiem. Na zdjęciu Szolochow z córką Marysią i synem Michałem.

Prywatna rozmowa Byrnese z Mołotowem

Przed posiedzeniem Rady Ministrów — Ustępstwa delegacji radzieckiej w sprawie Triestu — Śniadanie 4 Ministrów, do którego „Times“ przywiązuje duże znaczenie

NOWY JORK (Obsł. wł.) Na godzinę przed posiedzeniem Rady Ministrów Mołotow poprosił Byrnese o prywatną rozmowę. Szczegóły tej rozmowy nie są wiadome, przypuszcza się, iż Mołotow prosił Stany Zjednoczone o przyjęcie Albanii w poczet członków ONZ.

Obrady Ministrów Wielkich Mocarstw posunęły się nieco naprzód ponieważ Mołotow poszedł na ustępstwa, a mianowicie w sprawie uprawnień gubernatora Triestu, w sprawie obywatelstwa mieszkańców

tego miasta i używania linii komunikacyjnych przez państwa, korzystające z wolnego portu w Trieście.

W dyskusji podkreślono, że bez zapewnienia przez państwa ościennych wolności tranzytu do międzynarodowego portu w Trieście i z powrotem, port ten nie będzie miał żadnego znaczenia, gdyż będzie formalnie zablokowany. Zgodzono się przede wszystkim na propozycję Mołotowa, aby przed ustaleniem ostatecznej formuły o tranzycie porozumieć się z Jugosławią, Włochami i Czechosłowacją.

Przed ostatnim posiedzeniem min. Byrnese zaprosił min. Mołotowa, Bevina i zastępcę min. Bidault na śniadanie. Korespondent „Timesa“ przywiązuje do tego zaproszenia wielkie znaczenie.

Napad na urzędnika
ambasady polskiej w Rzymie

RZYM (Obsł. wł.) Robert Warski, redaktor pisma, wydawanego przez ambasadę polską w Rzymie dla żołnierzy Andersa został ciężko zraniony przez 2 nieznanymi sprawców, którzy oddali do niego kilka strzałów z rewolwerów, a następnie uciekli. Red. Warskiemu zabrano dokumenty oraz 180 tysięcy lirów.

Przemówienie Attlee

LONDYN (Obsł. wł.) Premier brytyjski Attlee przemawiał wczoraj wieczorem w Izbie Gmin oraz przez radio na temat demobilizacji armii brytyjskiej. Szczegółowo omówił plan demobilizacji.

O mobilizację
entuzjazmu
pracy

Plan gospodarczy sam przez się nie tworzy cudów. Wielkie osiągnięcia są zawsze wynikiem wysiłku i pracy człowieka — wykonawcy planu. Każdy plan, choćby najlepszy i najmądrzejszy, opracowany przez najdoskonalszą ekipę speców gospodarczych, mających do swojej dyspozycji surowce, złoto i maszyny, musi wstać do rachunku najpoważniejszą pozycję — stawkę decydującą: intensywną pracę społeczeństwa.

Nasz plan gospodarczy więcej niż jakikolwiek, buduje właśnie na tej pozycji. Prawie wszystkie jego założenia opierają się na głębokim przeświadczeniu i wierze w entuzjazm pracy narodu polskiego. To przeświadczenie przebiłoby niejednokrotnie w przemówieniach posłów i specjalistów gospodarczych na posiedzeniu KRN, na którym plan został przyjęty.

Nie jesteśmy krajem tak bogatym i zasobnym, jak Francja, Ameryka czy Rosja. Nasz stan surowców poza węglem przedstawia się średnio. Nasze urządzenia fabryczne i górnicze są bardzo często przestarzałe, nie odpowiadające wymogom nowoczesnej produkcji i nowoczesnej organizacji pracy. Na rynkach światowych możemy już po kilku latach utracić zdolność konkurencyjną.

Przy tym posiadamy jednak pokładny kapitał, którego nie mają inne państwa, dystansujące nas stanem swojego przemysłu, jak np. Czechosłowacja. Mianowicie posiadamy wielki rezerwuwar siły roboczej, pracę ludzką, miliony robotniczych, pracowitych rąk. Rąk, których codzienny wysiłek jest zdolny pomnożyć posiadane dobra i kapitały w miliony i miliardy, a w konsekwencji zapewnić nam taki stan gospodarczy kraju, w którym stopa życiowa całego społeczeństwa wzrośnie do należytego poziomu.

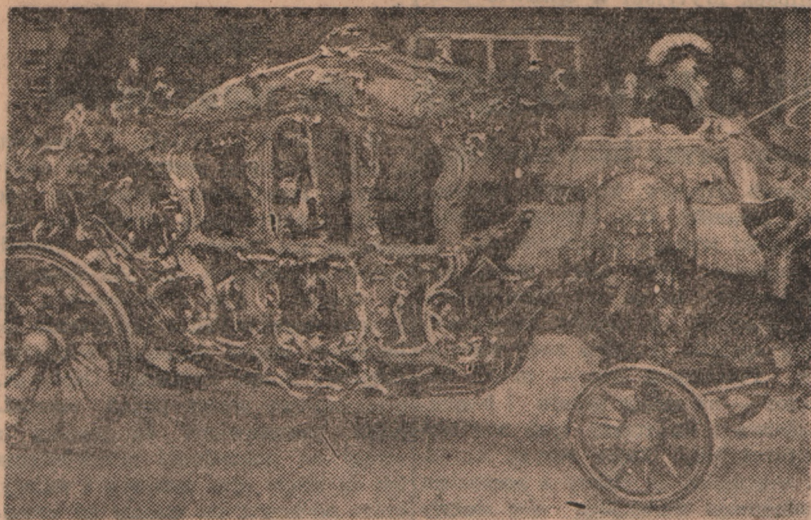
Praca ludzka stanowi składnik produkcji, lecz nie można do niej podchodzić tak, jak podchodzi się do innych elementów procesów gospodarczych. Aby wydobyc z człowieka maksimum wysiłku nie wystarczy ustawić go przy nowoczesnych urządzeniach maszynach i zaprowadzić naukową organizację pracy. Wydaje się, że najważniejszą w procesie wytwarzania będzie obudzenie entuzjazmu pracy. Potrzebna jest atmosfera, w której idea zrywu gospodarczego stała się przeżywcem wewnętrznym każdego robotnika. Atmosfera, w której obowiązek pracy będzie miał głębokie oparcie w nakazie wewnętrznym człowieka, i w jego przekonaniu, a nie będzie wynikiem tylko konieczności zaspokojenia głodu lub mechanicznego wykonania nakazu państwa, a co gorsze — przymusu urzędnika lub policjanta.

Aby ten entuzjazm mógł ogarnąć miliony pracowników w Polsce, od których zależy powodzenie Narodowego Planu Gospodarczego, musi być spełnionych szereg warunków.

Do najważniejszych zalicza się oczywiście sama atrakcyjność planu.

Cel główny, jaki plan sobie zakłada, musi znaleźć pełne zro-

Kareta lorda-majora Londynu

Pierwsze ukazanie się po wojnie karety burmistrza Londynu było ogromną sensacją dla mieszkańców stolicy nad Tamizą. Sir Bracewell Smith, ubrany w ceremonialny strój przebył drogę od Pałacu Sprawiedliwości, wiodącą przez Fleet Street, witany owacyjnie przez zgromadzone na ulicy tłumy.

Prawda o zamachu w Nowym Jorku

Napastnik mierzył w serce delegata ZSRR

MOSKWA (PAP). W związku z zamachem dokonany w Nowym Jorku na delegatów ukraińskich Stadnika i Woine, w wyniku którego Stadnik został ciężko ranny, korespondent „Prawdy“ z Nowego Jorku podkreśla, że policja amerykańska utrzymuje, iż zamach nie miał charakteru politycznego. Wersję policji podtrzymuje prasa amerykańska, twierdząc przed zakończeniem śledztwa, że Stadnik padł ofiarą rabunkowego napadu bandytów. Policja nowojorska — pisze dziennik — zrobiłaby lepiej, gdyby powstrzymała się od składania oświadczeń do chwili zakończenia śledztwa, śledztwo zaś prowadziła z większą energią. Cytując oświadczenie inspektora policji, że mimo, iż od zamachu upłynęło dwie doby, nie udało się ujawnić nic istotnego, „Prawda“ pisze: „Wystarczy przypomnieć, jaką reklamę robi się w Ameryce władzom policyjnym, by wyrazić zdziwienie z powodu braku sprawności policji nowojorskiej w sprawie Stadnika“. Sam Stadnik wyraził powątpiewanie co do wersji policji, mówiąc: „Jeśli zamach miał charakter rabunkowy, to czemu bandyci nie dobrali się do mo-

